

بررسی رابطه سطح شادکامی با خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان پایه هشتم ناحیه یک شهر رشت

دکتر وحید خوش روش^{۱*}، زهرا کارگر پاسخده^۲، زهرا رضایی گرد پشته^۳

۱- استادیار گروه روان شناسی و مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، مازندران، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، مازندران، ایران

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، مازندران، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه سطح شادکامی با خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان دختر پایه هشتم اجرا گردید. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پایه هشتم ناحیه یک شهر رشت که در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸ مشغول به تحصیل بوده اند. که از تعداد ۱۵۰۰ نفر دانش آموز دختر به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای و با استفاده از جدول مورگان تعداد ۳۲۰ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش سیاهه سطح شادکامی مونس (۲۰۰۰) و سیاهه خودکارآمدی تحصیلی جینک و مورگان (۱۹۹۹) بود. نتایج نشان داد که بین سطح شادکامی با خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان رابطه وجود دارد. یافته ها نشان داد که سطح شادکامی توان پیش بینی خودکارآمدی تحصیلی را دارد.

کلمات کلیدی: سطح شادکامی، خودکارآمدی تحصیلی، دانش آموزان پایه هشتم

۱. مقدمه

پیشرفت و موفقیت تحصیلی دانش آموزان یکی از شاخص های مهم ارزیابی آموزش در آموزش و پرورش می باشد و تمام سعی و کوشش این نظام برای جامه عمل پوشاندن به این امر مهم می باشد. با نگاهی دقیق به عوامل موثر بر پیشرفت تحصیلی به این نکته پی می بریم که عوامل مختلفی از جمله احساس توانایی ها و خودکارآمدی تحصیلی در موفقیت درسی تاثیرگذار هستند (صفرزاده^۱ و همکار، ۱۳۹۵).

یکی از رشته های بدیع روانشناسی که در اواخر سده بیست میلادی پا به عرصه وجود نهاده و افق تازه ای را پیش روی روانشناسان و پژوهشگران گشوده است روانشناسی مثبت نام دارد. در واقع این روانشناسی به جای تأکید بر جنبه های منفی زندگی، به شناخت و ارتقای وجوه مثبت و نقاط قوت انسان توجه می کند. این رشته، موضوعات روانشناختی از جمله شادکامی^۲ را در بر میگیرد. شادکامی به عنوان یکی از متغیرهای مرتبط با احساس بهزیستی روانی به صورت متغیری چندجزیی تعریف شده که عبارت است از خشنودی از زندگی، خلق و هیجانات

^۱ Safar Zadeh

^۲ Happiness